

at vi finde i Lieutenantsklassen paa 750 Rd. mange Personer, som virkelig ligesom leve under Trykket af Næringsforger. Jeg anser et saadant Forhold for at være meget sørgeligt for Hæren, sørgeligt under fredelige Forhold, men sørgeligere i Tilfælde af, at man skulde gaa over til Krig, da det netop er fra Befalingsmændene, at Livsglæden og Frøidigheden skal gaa ud under Krigens alvorlige Gjerning. Derfor anbefaler jeg ogsaa dette Endringsforslag under Nr. 3 til det høie Things Velvillie. Derfor det maatte være lykkelig mig at kunne have overbevist ærede Medlemmer om det Sande i, hvad jeg siger, vilde det være mig overordentlig hjært. Derfor jeg maatte kunne have vort Dem saa stærkt, at De finde, at mit Forslag, som jeg har fremsat, er for bestebent, og De ville bebrejde mig, at jeg fordrer for lidt og burde have fordret Mere for dem, saa skal jeg gjerne modtage saadan Bebrejdelse, men under alle Omstændigheder haaber jeg, at De ville slutte Dem fuldstændig til mig, og De ville forstaa, at naar jeg saa varmt anbefaler dette Endringsforslag, er det ikke, fordi jeg omsætter de andre Endringsforslag med mindre Interesse eller med mindre Barme, men fordi de andre Endringsforslag have den store Fordel at være støttede af Udvalget. Det er derfor, jeg gaar saa stærkt ind paa at omtale og motivere dette enkelte Endringsforslag, fordi jeg ikke med Hensyn til det har faaet fuld Tilslutning fra Udvalget. Jeg beder Dem ikke desto mindre at ville vedtage det, og jeg tror særlig at burde gjøre opmærksom paa, at det er en Forbedring, som ikke alene er ønskelig, men ligesom nødvendig for Hæren, fordi det stiller sig klart for mig, at naar Lieutenanternes Lønningsvilkaar ere saa daarlige, som de ere, saa bliver Følgen deraf, at Folk affræktes fra at gaa ind i denne Stilling. Naar det maa ønskes, at de ikke kunne leve af deres Lønning, saa kan det ikke nytte, at vi paa andre Maader søge at stræbe hen til, at Hærens Officersklasser kunne rekruteres af det hele Folk; thi kan ikke Enhver leve af den Gage, Staten giver Lieutenanterne, saa bliver Følgen deraf, at enten bliver det kun velhavende Folk, der have Naad til at gaa ind i disse Stillinger, eller ogsaa faae vi slet ingen Officerer. Derfor er det, jeg tillader mig at anbefale det høie Thing saavel dette Endringsforslag som de øvrige Endringsforslag, stillede af Udvalget, og stillede af mig.

Thorup: Naar jeg har forlangt Ordet, er det ikke for at gjennemgaa alle de Endringsforslag, der findes i Betænkningen; men nærmest for at omtale et enkelt af dem, nemlig Forslaget under Nr. 4. Dog skal jeg nu tillade mig at udtale, at jeg ligesom den ærede Ordfører og den høitagtede Minister anbefaler de Forslag, der ere stillede eller tiltraadte af hele Udvalget, nemlig Forslagene under Nr. 1, 2 og 5. Jeg indrøm-

mer, at Livsformødenhedernes Pris taler for, at de underordnede Militære Lønnes lidt bedre end hidtil, og jeg er enig med Udvalget i, at det har stillet disse militære Embeds- eller Bestillingsmænd, hvad man nu vil kalde dem, lige med Bestillingsmænd under andre Ministerier ved at foreslaa 16 og 8 Mars Tjenestealder forandret til 10 og 5 Mars Tjenestealder for at kunne faae Alderstillaeg. Svad Endringsforslaget under Nr. 2 angaar, mener jeg ogsaa, at Billighed og Retfærdighed tale for, at Spillemændene maa stilles lidt bedre end hidtil. Vel kan det siges, at disse Personer i enkelte Byer og paa enkelte Steder have en lille Bifortjeneste; men paa andre Steder have de maaste slet ingen Bifortjeneste; jeg kan altsaa tiltræde Forslaget under Nr. 2. Derimod er jeg ikke saa heldig at kunne være enig med den høitagtede Krigsminister med Hensyn til Forslaget under Nr. 3. Vel indrømmer jeg, og vedkjender mig, at Premierlieutenanterne ikke ere for godt stillede; men jeg tror dog, vi kunne opsætte at foretage disse Lønningsforhøielser indtil den almindelige Revision af Hærens Lønningslov. Endringsforslaget under Nr. 4 vil jeg derimod paa Forhaand sige, at jeg er en afgjort Modstander af. Det gaar nemlig ud paa, at stille de Herrer Militære som Skatteborgere til de Kommuner, hvor de have Opholdssted, anderledes end andre Skatteborgere i samme Kommune. Jeg er altid gaet ud fra — det har været min Opfatelse af Hærvesenet. — at Hæren bør være nøie knyttet til Folket, og vi i denne Forsamling skulle være de Sidste til at vedtage Bestemmelser, der stille de Herrer Militære som en egen Klasse i Statsfinansudet. Derpaa gaar imidlertid dette Forslag ud. Naar vi kaste vort Blik ud over den snevre Kreds, som hedder Danmark, og se saavel paa Lidsforholdene som paa Folkeudvillingen, forekommer det mig, at baade Lidsforholdene og Folkeudvillingen tale for, at Hær og Folk knyttes nøie til hinanden, og vi skulle da, som sagt, være de Sidste til at vedtage Bestemmelser, hvorved de Militære kunne blive betragtede som en egen Klasse i Statsfinansudet. Jeg skal indrømme, at deres Opholdssted ikke er frivilligt; men derfor kan jeg ikke indrømme, at vi skulle stille dem anderledes end andre Skatteborgere; thi jeg antager, at paa de Steder, hvor der vaeres flere Skat til Kommunen, kan det muliggjøre være lettere at leve end i Kommuner, hvor der forholdsvis vaeres mindre Afgift til Kommunen. Man kan tænke sig, at Livsformødenhederne, saasom Jødemidler, Brændsel og andre Ting, ere billigere i de førstnævnte Tilfælde, end i de sidste, og Udvalget har ikke bplyst, at dette ikke er Tilfældet. Jeg antager, at Udvalget har havt statistisk Materiale til at sætte sig ind i disse Forhold; det har jeg ikke havt, men selv om det ikke skulde være Tilfældet, at Livsformødenhederne ere billigere, hvor Skatten til Kommunen er høiere,